

Rozumiejcie chwilę obecną

Nasze życie rozgrywa się w konkretnym czasie. Od dnia narodzin, do dnia śmierci. Od tej reguły nie ma wyjątków. Owszem, jako wierzący jesteśmy przekonani, że wcześniej, tzn. przed narodzinami istnieliśmy już w planach Pana Boga, który przewidział nasze istnienie, naszą płć, nasze powołanie, już wtedy znał nasz los. Jesteśmy również przekonani, że także śmierć nie kończy losu człowieka, ale jest bramą do wieczności. Wierzimy, że po śmierci spotkamy Pana Boga i będziemy mogli Go oglądać twarzą w twarz. Tymczasem tu, w tym życiu jakoś rozstrzyga się nasz los. Niewątpliwie życie człowieka jest piękne już przez to samo, że wyszło z miłującego serca Bożego, i ku niemu zmierza. Wiemy jednak, jak ważna jest każda przeżyta chwila, każdy dzień, każdy rok. Jak ważna jest chwila obecna. Stąd dzisiaj św. Paweł pisze: *Rozumiejcie chwilę obecną*. Czasami ta obecna chwila jest bardzo szczęśliwa. Chętnie wspominamy takie chwile naszego życia: z dzieciństwa, wchodzenia w dorosłe życie, miłości małżeńskiej, gdy dzieci przychodziły na świat. W życiu są też chwile, do których wracamy niechętnie, może nawet chcielibyśmy je wymazać z naszych wspomnień. Ale i te mają swoje znaczenie dla naszego życia. Wszystko w naszym życiu ma swoje znaczenie. Może właśnie dlatego na początku Adwentu Bóg podsuwa nam takie zadanie, by docenić te konkretne, obecne chwile naszego życia. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas, mówi św. Paweł. Chrystus niech będzie naszą obecną chwilą. [prob.]

Panie...

Panie, na progu Adwentu daj nam zapragnąć wyłącznie Ciebie. Nie jest to łatwe w dzisiejszych czasach konsumpcjonizmu,

który zagłusza naszą duchowość i sprawia, że wciąż gnamy za dobrami materialnymi. W tej modlitwie prosimy Maryję, by wzmogła nasze pragnienie Boga i radosne oczekiwanie na Jego przyjście. Chcemy z całym Kościołem wołać z wiarą: *Przyjdź, Panie Jezu! Czekamy na Ciebie! Amen.*

Spotkania z Leonem XIV w Kościele Świętym

Rozpoczynamy błogosławiony czas adwentowy. Czas, który z jednej strony każe nam zapomnieć o tym wszystkim, co nas otacza, o tym całym komercyjnym zgiełku, a z drugiej próbuje nas wciągnąć w duchowe przygotowanie do Bożego Narodzenia, w tym, co najistotniejsze, co ma nas przybliżyć do miłości Pana Boga. Adwent jest czasem szczególnie ukochanym przez dzieci, ale również przez tych, którzy spragnieni są prostoty dziecka i dzieciństwa. Nam wszystkim bardzo potrzeba uspokojenia serca i skierowania go ku miłości Boga, naszego Ojca, tak dorosłym, jak i coraz bardziej dzieciom.

Nowy rok liturgiczny w wymiarze duszpasterskim mamy przeżywać wokół tematu: Uczniowie – Misjonarze. Każdy bowiem ochrzczony jest wezwany do bycia uczniem (naśladowcą Chrystusa) i misjonarzem (świadkiem Jego miłości), czyli do głoszenia Ewangelii w codzienności. Nie jest to takie proste, a jednocześnie coraz bardziej wymagające i nieodzwonne w czasach, w których wielu chrześcijan woli przeżywać swoją wiarę anonimowo, bez żadnych zobowiązań. Wiara zostaje w pewien sposób sprywatyzowana, subiektywna i zamknięta. Pan Jezus powiedział: *Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.* Właśnie te słowa Pana

Jezusa pięknie pokazują zarówno sens naszego bycia Jego uczniem, jak i wezwanie do bycia misjonarzem w świecie.

Tak wiele mówi na ten temat papież Leon XIV, który wzywa wszystkich wierzących do trwania w komunii z Bogiem, w Kościele świętym. Pozostawanie w głębokiej komunii z Panem Jezusem pobudza do dzieła misji. Dzisiaj ta misja może bardziej dotyczyć środowiska nam najbliższego, a więc własnej rodziny, dzieci, środowiska pracy, sąsiedztwa, niż odległych krajów, które zawsze uznawaliśmy jako misyjne. To dzieło misji we własnym środowisku być może jest nawet trudniejsze od ewangelizacji odległych krańców świata.

Wpatrując się i wsłuchując w nauczanie Leona XIV pragniemy szukać nowych natchnień i świeżej mocy, by temu dziełu podołać. Mądrość i światło Ducha Świętego, płynące ze słów papieża, pomagają nam w dobrym rozeznaniu sytuacji otaczającego świata, tego odległego i tego nam bliskiego.

Wchodząc w kolejny rok liturgiczny pragniemy szukać świeżych inspiracji, których spragnione są nasze serca. Z tego powodu chcemy zaprosić na spotkania przy wieńcu adwentowym (nie tylko dorosłych), wokół tematu: **Spotkania z Leonem XIV w Kościele**, które odbywać się będą w każdy wtorek o g. 18.00. Zapraszamy również młodych na spotkania adwentowe, które koncentrować się będą wokół tematu: **Bądź dobrej myśli, wstań, woła cię**. Pierwsze takie spotkanie odbędzie się w najbliższym czasie, o czym poinformujemy. [ks. proboszcz].

Od 1 do 7 grudnia 2025 roku

Modlimy się o dobre przeżycie adwentu – czasu oczekiwania na przyjście Pana Jezusa.

I Niedziela Adwentu

1. Dzisiaj przeżywamy **I Niedzielę Adwentu**. Rozpoczynamy nowy rok liturgiczny i duszpasterski pod hasłem: **Uczniowie-Misjonarze**, i przygotowujemy się do Świąt Bożego Narodzenia. Zapraszamy na nieszpory o 15:00, podczas których poświęcone zostaną wieńce adwentowe i lampiony roratnie. Przy wejściu do kościoła u Marianek możemy nabyć stroiki adwentowe za dobrowolną ofiarę na rzecz Sodaliczki Mariańskiej.

2. Od poniedziałku do piątku zapraszamy na roraty dla dzieci i młodzieży o 17:00, a w sobotę o 8:00. Zachęcamy też osoby dorosłe, zwłaszcza emerytów, do uczestnictwa w roratach w **poniedziałki, środy i piątki o 7:00**. Niech czas adwentu odnowi w nas wolę życia i pragnienie życia z Chrystusem, a przez to dajmy dobry przykład dzieciom i młodzieży. Dzieci otrzymają obrazki i tradycyjnie przygotowują serduszka, które potem będą losowane. W poniedziałek o 16.00 spotkanie Tercjarzy św. Franciszka.

3. W liturgii wspominamy: w środę św. Franciszka Ksawerego, w czwartek św. Barbarę, a w sobotę św. Mikołaja

4. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. Okazja do spowiedzi przed każdą Mszą św. W środę od 16:30 spowiedź dla dzieci. W sobotę rano zaśpiewamy Godzinki ku czci NMP. W czwartek adoracja po Roratach do 18.30.

5. W sobotę o 10.00 spotkanie LS0 i Marianek (przed ich uroczystością, obecność zdecyduje o odnowieniu przyrzeczeń).

6. W przyszłą niedzielę kolekta na cele kurialne i na WSD w Opolu. Po Mszy zbiórka do puszek przed kościołem na cele kościoła prześladowanego na Bliskim Wschodzie.

7. Dziękujemy za dzisiejszą kolektę i za posprzątanie kościoła. W sobotę o **9.00** do sprzątania kościoła prosimy parafian z Czarnowásów z ul. Borowej od nr. 36 do 83.

8. Paniom z Borek bardzo serdecznie dziękujemy za piękne wieńce adwentowe dla naszego kościoła i dla św. Anny. Bóg zapłać! Dziękujemy również Caritasowi i Mariankom za wianuszki adwentowe.

9. Polecamy opłatki wigilijne, paczkowane (jedna paczka to trzy duże i dwa małe).

10. Zachęcamy do zamawiania Mszy św. na przyszły rok. Kartkę z intencją można złożyć w zakrystii (dručky znajdują się w gablotkach i w zakrystii), lub tel. 660 405 534, także przez e-mail.: ks.pieronczyk@gmail.com.

11. W najbliższy wtorek o **18.00**, na plebanii, odbędzie się pierwsze **Spotkanie dla dorosłych (i nie tylko) przy wieńcu adwentowym**. Spotkanie będzie miało charakter katechezy, dzielenia się myślą papieża Leona XIV. Od kilku miesięcy Leon XIV idzie z nami po drogach Kościoła w tym świecie, takim jaki jest. Serdecznie zapraszamy na te spotkania, które mają otworzyć nasze serca na przychodzącego Pana Jezusa.

12. Do wieczności odeszli: śp. Władysław Okapieć, l. 82, śp. Stefan Karasiński, l. 76 i śp. Anna Rusek, l. 88.

Liturgia Święta w Parafii od 01.12. do 07.12.2025 r.

Poniedziałek 01.12.2025

7.00 Za ++ rodziców Henrykę i Teodora Kiczmach, ++ rodziców,

rodzeństwo z obu stron, ++ z rodzin Bzdok i Kiczmach.

17.00 W int. córki Katarzyny z ok. urodzin, z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i Boże błog., dary Ducha Świętego oraz o opiekę Bożą dla rodziny Kotarba.

Wtorek 02.12.2025

7.00 Za + Norberta Straka, o dar życia wiecznego (od prowadzącej różaniec).

17.00 Za + ojca Franciszka Waldyra, matkę Marię tesciów, dziadków, ++ z pokr. oraz za dusze czyścicowe.

Środa 03.12.2025 św. Franciszka Ksawerego, kapłana.

7.00 Za + Pawła Czok, rodziców Franciszkę i Karola Czech i za dusze czyścicowe.

17.00 /szkolna/ **I.** Z podz. za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i Boże błog. w rodzinie Baron. **II.** Za + ojca Stefana Kolodziej w 30 dzień po śm.

Czwartek 04.12.2025 I czwartek, św. Barbary.

7.00 Za + Adelę Kukorowską o życie wieczne. (od Klubu Seniora, Krzanowice).

17.00 Za + brata Ryszarda, siostrę Urszulę, szwagra Erwina, rodziców Elżbietę i Józefa Gabryś, Annę i Wincentego Wocławek, o dar życia wiecznego i o błog. Boże w rodzinie.

Piątek 05.12.2025 I piątek miesiąca.

7.00 **I.** Za żyjących i ++ Parafian, czcicieli NSPJ, za kapłanów, którzy posługują i posługiwali w naszej parafii oraz o powrót do zdrowia chorych parafian. **II.** Za + Waldemara Sobolewskiego w 30 dzień po śm., za ++ z rodziny Sobolewskich, Świerc i Nalewaja.

17.00 Do Miłosierdzia Bożego za + męża, ojca i dziadka

Bronisława Kasprzyk w dniu ur., i za ++ z rodziny, o radość życia wiecznego.

Sobota 06.12.2025 I sobota miesiąca, św. Mikołaja, biskupa.

8.00 Z ok. 18 urodzin Kamila Noworolskiego, o zdrowie, dary Ducha Świętego i Boże błog. dla rodziny.

18:00/niedz./ Za + matkę Agnieszkę Świentek w r. śm., ojca Józefa, ich rodziców, brata Gotfryda, za ++ z pokr. oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

II Niedziela Adwentu 07.12.2025

7.00 Do Miłosierdzia Bożego za + Arnolda Warmer o życie wieczne z Bogiem.

8.15 /niem./ Za + Reinharda Bredel i za ++ z pokr. Bredel i Kubis.

9.00 /św. Anna/ W int. Glorii Sowa z ok. 15 r. urodzin, z podz. za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze błog Boże i zdrowie w całej rodzinie.

9.30 **I.** Za wstaw. Matki Bożej NP. i św. Anny, z podz. za łaski, o zdrowie i Boże błog dla Anny Sznotala z ok. 30 r. urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie. **II.** Za ++ rodziców Jadwigę i Franciszka Pogrzeba, + męża Hen

11.00 W int. syna Miłosza Kubicz z ok. 20 r. urodzin, z podz. za otrzymane łaski, z prośbą o dary Ducha Świętego i opiekę Bożą w rodzinie.

15.00 Nieszpory.

16.00 Za ++ rodziców Hildegardę i Mieczysława Grunwald i za ++ z obu stron.

Spotkania z Leonem XIV

Zapraszamy na spotkania w plebanii przy wianuszkach adwentowych we wtorek o godz. 18:00.

Wybaw więc siebie i nas

To nie pierwszy raz kiedy Pan Jezus zostaje postawiony w takiej sytuacji: *Wybaw sam siebie*. Już na początku publicznej działalności spotkało Go podobne doświadczenie. Wtedy, gdy nie potrafił niczego dokonać w swojej ojczyźnie, i do samego siebie odniósł słowa: *Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże*

i tu w swojej ojczyźnie tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum. A w dzisiejszej Ewangelii słyszy podobne słowa ze strony urągającego łotra słowa: Wybaw więc siebie i nas. Wtedy czynił wielkie rzeczy: uzdrawiał, przywracał wzrok, oczyszczał z trądu, chromych stawiał na nogi, dzisiaj wisi bezradny, ukrzyżowany, przybite nogi i ręce. Ale my i tak, oczami wiary, widzimy w Nim naszego zbawiciela. My już wiemy, że Pan Jezus rzeczywiście wybawił samego siebie i nas. Ale najpierw wybawił drugiego łotra, który z pokorą uznał swoją winę i wyraził nadzieję, że tylko Chrystus może go zbawić. Tak też się stało. Mówimy: pierwszy święty, pierwszy zbawiony. Wydawałoby się, że to tylko gra słów. Przecież jeden i drugi był równie blisko Jezusa, blisko zbawienia. Słowa jednego i drugiego szły w tym samym kierunku, tzn. w kierunku Chrystusa, zbawiciela człowieka. Jednak jedno były zaprawione ironią, urąganiem, cynizmem, a drugie wiarą, która prowadzi do zbawienia. Nasze ludzkie słowa, zwłaszcza te dotyczące Pana Boga mogą nas zbawić, ale mogą też być puste albo cyniczne, nawet bluźniercze. Pan Jezus jest naszym zbawieniem. Każde słowo ku Niemu skierowane, niech będzie dla nas zbawienne, święte. [prob.]

Panie, Jezu Chryste!

Panie, Jezu Chryste! W synagodze w Nazarecie, do Siebie odniosłeś słowa proroka: Duch Pański spoczywa na mnie, ponieważ mnie namaścił i posłał, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie, abym uciśnionych odsyłał wolnymi. Uświęcaj nas swoją świętością i uwalniaj nas od wszelkiego zła. Obdarzaj młodych mocą Ducha Świętego, by mogli rozpoznać Twoją Boską miłość, przyjąć do swoich serc i realizować ją w życiu. Zapalaj dziewczęta i chłopców entuzjazmem do życia w prawdzie, miłości

i pokoju, z siostrami i braćmi. Uwalniaj młodych od wszelkich form uzależnień i zniewolenia. Pani Jasnogórska! Wypraszać młodym radość, czystość serca i odwagę do zwyciężania zła dobrem! **Amen.**

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Ostatnia niedziela roku liturgicznego prowadzi nas do jednej z najważniejszych uroczystości w całym kalendarzu Kościoła – Uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Jest to dzień, w którym z wiarą wyznajemy, że Chrystus jest Alfa i Omega, Pan dziejów, Zwycięzca nad śmiercią, Ten, który króluje nie z tronów ziemskich, lecz z drzewa Krzyża. Jego królowanie jest królowaniem miłości, miłosierdzia, prawdy i pokoju. W Nim „wszystko ma istnienie” i ku Niemu „wszystko zdąża” – On jest jedynym Królem, który nie przeminie. W tę uroczystość każdy chrześcijanin jest zaproszony, by na nowo zawierzyć swoje życie Jezusowi Królowi: swoje rodziny, codzienność, prace i trudności. Królowanie Chrystusa zaczyna się bowiem w ludzkim sercu – tam, gdzie człowiek pozwala, aby Jego Słowo przemieniało życie, a Jego miłość stawała się miarą podejmowanych decyzji. Uroczystość Chrystusa Króla jest także szczególnym świętem Liturgicznej Służby Ołtarza. To właśnie ministranci i lektorzy są najbliższymi miejscami, gdzie Chrystus – nasz Król – uobecnia swoją Ofiarę. Ich posługa jest nie tylko pomocą przy ołtarzu, ale prawdziwą formą świadectwa. Dziękujemy wszystkim członkom LSO za ich gorliwość, dyspozycyjność i gotowość służenia w każdej sytuacji. Wasza obecność przypomina nam, że Kościół jest wspólnotą, która żyje dzięki zaangażowaniu serc. Niech Chrystus Król prowadzi Was drogą świętości, umacnia w wierności i rozpala pragnienie

jeszcze piękniejszej służby Panu. Ze szczególną wdzięcznością kierujemy dziś słowa uznania do nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej. To oni z pokorą i oddaniem pomagają wiernym w przyjmowaniu Najświętszego Ciała Pana, a chorym i starszym niosą Eucharystycznego Chrystusa – Króla ukrytego w białej Hostii. Ich posługa jest pięknym znakiem, że Jezus nie zostawia nikogo samego. Poprzez ich ręce i serca Chrystus Król przychodzi do tych, którzy szczególnie potrzebują Jego obecności, pokoju i umocnienia. Dziękujemy za ich wierność, odpowiedzialność i duchową gotowość do tej niezwyklej misji. W tym wyjątkowym dniu pragniemy również wyrazić głęboką wdzięczność wszystkim pracownikom naszej parafii: kościelnym, organistom, zakrystianom, osobom sprzątającym i dbającym o otoczenie świątyni, a także wszystkim, którzy swoją pracą – widoczną i niewidoczną – pomagają, aby Dom Boży stawał się miejscem modlitwy, piękna i godności. Dzięki ich codziennej trosce nasz kościół staje się przestrzenią, w której Chrystus Król jest czczony i uwielbiany. Niech Pan obficie obdarzy ich łaską, pokojem i radością z pełnienia tak ważnej posługi dla całej wspólnoty. Dzisiejsza uroczystość przypomina nam, że prawdziwe królowanie Chrystusa rozpoczyna się tam, gdzie człowiek otwiera Mu drzwi swojego serca. Prośmy więc, aby Jezus Królował: w naszych rodzinach – aby były miejscami przebaczenia i miłości, w naszych sercach – aby Jego pokój zwyciężał lęk i podziały, w naszej parafii – aby była wspólnotą wiary, jedności i braterskiej troski, w całym świecie – aby Jego prawda i miłosierdzie przemieniały serca ludzi i narody. Niech ta uroczystość będzie dla nas odnową wiary i zaproszeniem do jeszcze głębszego oddania życia Chrystusowi, naszemu Królowi i Panu. *Krółuj nam, Chryste! – Zawsze i wszędzie. [ks. Krzysztof].*